

2015. március 15. – Nagyböjt 4. vasárnapja – Jn 3,14-21 – Isten szereti világunkat

Téli olimpiát rendeztek Kanadában, a mormon vallásúak földjén. Minden sportolót nagy szeretettel fogadtak. Kiválóan rendezték meg az egész sporteseményt. Egy dolgot nem értettek az újságírók: az eredményjelző táblán minden eredmény előtt ez a felírás jelent meg: Jn 3,16. Megkérdezték a szervezőket, mit jelent ez. Ők mosolyogva mondták: János evangéliumának egy mondata: „*Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen.*” A mormonok nem szégyelltek a hitüket, útravalót adtak a sportolóknak. Európában a liberálisok önmagukból kikelve tiltakoztak volna, hogy a sporteseményt ne keverjék össze a vallási megnyilatkozásokkal.

Jézus a mai evangélium gondolatait Nikodémusnak mondja, aki éjnek idején kereste fel őt. Nikodémus gazdag jeruzsálemi arisztokrata, farizeus volt, aki egész életét a Törvény betű szerinti betartásának szentelte. De Nikodémus az uralkodó osztályhoz is tartozott, a 71 tagú zsidó Nagytanácsnak is tagja volt. Hatáskörükbe tartozott megállapítani valakiről, hogy hamis, vagy igazi próféta-e.

A názáreti ács életreszóló, kemény leckét, tanítást ad a nagyhatalmú arisztokratának: csak a gonosztevők járnak éjszaka, az igaz ember világosságban jár. Aki így akar cselekedni, annak pedig újjá kell születni vízből és Szentlélekből.

De Jézus neki mondja el az evangéliumok evangéliumát is: „*Úgy szerette Isten a világot...*”

A világban minden Isten szeretetéről beszél. Ez nem azt jelenti, hogy mindent könnyen megérthetünk, elfogadhatunk.

Számomra sem volt egyszerű megérteni, hogy ha Isten annyira szereti a világot:

- miért csak a betegségek keresztül érthető és értékelhető az egészség,
- miért kell a bűnt megtapasztalni ahhoz, hogy megértsük az erényt,
- eredmény miért csak a kínok, keservek, kínlódások után érhető el,
- miért kell a léleknek sötétségben járni, hogy értékelje a világosságot,
- a jó látszólag miért szenved mindig vereséget,
- a világ rendje miért a létharcra épül,
- miért kell a világosság fiainak állandó küzdelmet vívni a sötétség hatalmával?

Ilyen világrendben élünk. A mennyei Atya a Fiával sem tett kivételt. Attól még nem csorbul a szeretet rendje, hogy valamit nem értünk. A „miért”-tel kezdődő mondatok nagy részére csak magasabb szellemi síkon adható válasz, és mi nem abban a létmódban élünk.

Számomra Isten minden értelmet meghaladó szeretete nem kérdőjeleződik meg semmiféle tragédia, nyomorúság, betegség láttán sem. Isten felelőségénél előbb merül fel az ember felelősége.

Diszkóbaleset történt. Többen meghaltak. Egy fiatal lány életveszélyes sérülésekkel került a szombathelyi kórházba. A lány anyja a folyosón kiabálta: „Hol volt az Isten?” Csókay doktor odament hozzá, és azt mondta: „Asszonyom, nem ez az első kérdés. Az első kérdés, hol volt a szülő, hogy ilyen szórakozóhelyre elengedte a lányát? Hol volt a szülő, amikor részeg sofőr mellé ült be a lánya az autóba? Ez az első kérdés!” Az asszony azonnal elhallgatott.

A hívő ember nemcsak tudja, hanem gyakorolja is Isten mérhetetlen szeretetét.

Albert Schweizert egyszer valaki felkereste Lambarénében, amikor már évtizedek óta ingyenesen gyógyította Afrika betegeit, és megkérte, foglalja össze a hitét. Ő körbemutatott az őserdei barakk-kórházon, és csak ennyit mondott: Már összefoglaltam.

Vincze József, Pér